

Sygn. akt III U 112/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzyżewska
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013r. w S.

sprawy **Z. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 13 grudnia 2012 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. C. prawo do emerytury od dnia 2 stycznia 2013r., przyjmując, że w okresie od 2 stycznia 1974r. do 31 grudnia 1998r. pracował w warunkach szczególnych na stanowisku elektromontera linii napowietrznych średnich i niskich napięć w O. Przedsiębiorstwie Budowlanym oraz (...) Sp. z o.o. w O..

Sygn. akt III U 112/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.12.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 9, poz. 43 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił **Z. C.** prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na brak 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W tym zakresie organ rentowy odmówił uwzględnienia okresu zatrudnienia w O. Przedsiębiorstwie Budowlanym w O. od 2.01.1974r. do 23.04.1974r. i od 14.05.1976r. do 1.09.1992r. (z wyłączeniem służby wojskowej od 24.04.1974r. do 15.06.1976r.) na stanowisku elektromontera instalacji linii i urządzeń elektroenergetycznych z uwagi na powołanie niewłaściwych przepisów resortowych w świadectwie pracy w warunkach szczególnych. W przepisach tych powołano się na wykaz C określający stanowiska uprawniające do „wzrostu” emerytury, a nie do wcześniejszego przejścia na emeryturę. Ponadto organ rentowy nie uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych następujących okresów:

- od 2.09.1992r. do 2.09.1996r. w (...) Sp. z o.o. na stanowisku elektryka z powodów jak wyżej wskazano;
- od 3.09.1996r. do 31.12.1998r. w (...) Sp. z o.o. na stanowisku elektryka z powodu powołania w świadectwie pracy wykazu C, określającego stanowiska uprawniające do wzrostu emerytury.

W odwołaniu Z. C. domagał się zmiany tej decyzji i uwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w spornych okresach. Swoje stanowisko zawarł w pisemnym odwołaniu od decyzji organu rentowego.

W uzupełnieniu odwołania (k. 21-23) odwołujący zawniósł o przesłuchanie świadków na okoliczności ustalenia charakteru pracy w latach 2.01.1974r. – 31.12.1998r. w warunkach szczególnych oraz o powołanie biegłego z zakresu bhp na okoliczności podane we wniosku. Ponadto do wniosku dołączył na rozprawie załączniki (k. 27-28, 29-31).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji, a ponadto wniósł o zażądanie przez Sąd dokumentacji osobowej wnioskodawcy za sporny okres jego pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. C., ur. (...), w dniu 6.12.2012r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę, do którego dołączył stosowne dokumenty.

Decyzją z dnia 13.12.2012r. organ rentowy uznał za udowodnione na dzień 1.01.1999r. 27 lat, 9 m-cy i 2 dni okresu zatrudnienia. W zakresie pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił żadnego okresu pracy wnioskodawcy. Z uwagi zatem na brak 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy wniosek rozpoznał odmownie.

Z akt osobowych (k. 19) dot. zatrudnienia w O. Przedsiębiorstwie Budowlanym w O., tj. 26.03.1973r. – 1.09.1992r. oraz w (...) Sp. z o.o. w O. w latach 1992-1996 wynika, iż odwołujący zajmował stanowisko elektryka w zakresie instalacji elektrycznej linii i urządzeń elektroenergetycznych. W dniu zatrudnienia został przyjęty na stanowisko robotnika budowlanego (akta osobowe k. 98). Zwolniony został 23.04.1974r. do odbycia służby wojskowej do 15.04.1976r. do pracy zgłosił się 14.05.1976r. W okresie pracy przechodził stosowne weryfikacje kwalifikacji na stanowisku elektryk, zdobył też stosowne uprawnienia do zawodu – w dniu 7.12.1977r. zdobył tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodzie elektryka.

Część dokumentacji pracowniczej (oryginały) znajduje się również w aktach osobowych (k. 19, 98) i są to głównie angaże, jak też inne. Z wszystkich tych dokumentów wynika, iż od maja 1976r. do 31.12.1999r. odwołujący pracował bez wątpliwości jako elektryk w zakresie instalacji elektrycznej linii i urządzeń elektroenergetycznych. W aktach osobowych znajdują się również angaże świadczące o stanowisku jakie zajmował.

Zeznający w sprawie świadkowie, byli współpracownicy odwołującego, E. K. (00:03:45) i R. Ż. (1) (00:11:01) potwierdzili, że z odwołującym pracowali oraz że odwołujący posiadał wymagane uprawnienia. R. Ż. pracował z w/w do 1980r. Posiadał on uprawnienia w tym zakresie, bo inaczej nie można było pracować. W tym okresie pracowali w jednej grupie, głównie na wysokości przy liniach średniego napięcia, stacjach transformatorowych. Odwołujący pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, a niejednokrotnie nawet dłużej niż 8 godzin. Wykonywał linie napowietrzne stacji transformatorowych pracował w grupach 10-15 osób, także zimą (św. E. K.).

Sąd uwzględnił okres zatrudnienia w spornym okresie, a zwłaszcza od 2.01.1974r. do 31.12.1998r. w warunkach szczególnych. Okres zatrudnienia przed odbyciem służby wojskowej w ocenie Sądu akurat w tej konkretnej sprawie podlega zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca został wprawdzie zatrudniony w tym zakładzie od marca 1973r. jako robotnik budowlany, jednak uprawnienia w zakresie elektryka zdobył tuż przed odbyciem służby wojskowej, co wynika z analizy jego akt osobowych. Ponad wszelką wątpliwość odwołujący pracował w warunkach szczególnych we wskazanych okresach na stanowisku elektryka linii napowietrznych średnich i niskich napięć. Fakt zatrudnienia na stanowisku w/w potwierdzają świadectwa pracy, zeznania świadków i akta osobowe. Powyższy okres został więc uwzględniony do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009r. Dz. U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca - po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn) i ukończyli 60 rok życia. Ilość lat pracy warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 1.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). § 3 i 4 tego rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia, zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Odnośnie pracy w warunkach szczególnych, to cały zaliczony przez Sąd okres pracy wiązał się z pracą wnioskodawcy na stanowisku elektromontera. Zatrudnienie na tym stanowisku podlegało uwzględnieniu na podstawie Wykazu A Dział II poz. 1 - elektromonter linii napowietrznych średnich i niskich napięć. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, którzy tylko potwierdzili informacje wynikające z akt osobowych dot. okresu zatrudnienia wnioskodawcy. Dokumentacja pracownicza w aktach osobowych przesłanych do Sądu jest klarowna i czytelna. Oceniając cały okres zatrudnienia, Sąd doszedł do przekonania, iż we wskazanym okresie wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych. Podobnie ocenił pracę R. Ż. (1) w warunkach szczególnych Sąd Okręgowy w Olsztynie (sygn. akt X U 412/06).

Uwzględnione okresy pracy w warunkach szczególnych wyniosły znacznie ponad wymagane 15 lat i uprawniają Z. C. do uzyskania emerytury w obniżonym wieku. W ocenie Sądu ustalanie wykonywania pracy w szczególnych warunkach w tej sprawie nie wymagało wiadomości specjalnych uzasadniających przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, dlatego też Sąd nie przeprowadził tego dowodu. Sąd bowiem aprobejuje w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 30.03.2000r., II UKN 446/99.

W związku z powyższym na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w wyroku.

JK/mmw